

Sygn. akt I CSK 402/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku W. K., M. D., Z. K.

i P. K.

przy uczestnictwie W. P. i A. P.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 listopada 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 16 listopada 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Według art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnicy postępowania zarzucili zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 16 listopada 2015 r. naruszenie art. 626<sup>8</sup> § 2 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili oczywistą jej zasadnością w zakresie przytoczonej podstawy kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść uczestnika postępowania, który ją wniósł (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234).

W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanego w skardze kasacyjnej przepisu art. 626<sup>8</sup> § 2 k.p.c., ani żadnego innego .

Wyrażona w art. 34 zdanie pierwsze u.k.w.h. zasada wpisu uprzedniego, do której w istocie odwołują się skarżący, nie odnosi się do zasiedzenia (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 1992 r., III CZP 157/92).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aj